

Cílem práce je analýza rozsudků Evropského soudního dvora v oblasti základních svobod se zaměřením na obrácenou diskriminaci a čistě vnitrostátní situace. Tema jsem si vybrala proto, že základní svobody a vnitřní trh jsou důležitou součástí evropského práva. Jejich poznání zahrnuje rozmanité konkrétní případy z judikatury Evropského soudního dvora, na kterých lze sledovat jeho právní argumentaci.

Problematika obrácené diskriminace je obtížná a kontroverzní, jejím ústředním problémem je věcná působnost komunitárního práva. Existují dva odlišné názory na jeho řešení, přičemž žádný z nich není opravdu přesvědčivý. Zda se, že obrácená diskriminace bude povolna odstraňována s postupující evropskou integrací a sní spojenou harmonizací právních řádů.

Předmětem práce je nejprve vymezení základních pojmů a přehled rozsudků Evropského soudního dvora v oblasti obrácené diskriminace a čistě vnitrostátních situací. Obrácená diskriminace znamená, že domácí státní příslušníci nebo výrobky jsou v důsledku působení komunitárního práva znevýhodněni oproti státním příslušníkům nebo výrobkům z jiných členských států EU. Podle principu čistě vnitrostátní situace se na určitý případ použije komunitární právo pouze v případě, že obsahuje tzv. evropský prvek. Chápání čistě vnitrostátní situace je Evropským soudním dvorem stále zužováno, čímž se rozšiřuje prostor pro působnost komunitárního práva. Práce popisuje vliv ustanovení o unijním občanství a principu rovnosti na řešení obrácené diskriminace. Dale se v práci stručně věnuji obrácené diskriminaci ve vybraných členských státech Evropské Unie.

Zavěrem jsou předloženy argumenty pro a proti přípustnosti obrácené diskriminace, které plynou jak z národních právních řádů, tak z judikatury Evropského soudního dvora, činnosti Evropské komise a rovněž z odborné literatury.

Oficiální pozice Evropského soudního dvora zůstává i přes určité naznamy změn neměnná: Obrácenou diskriminaci je třeba řešit na národní úrovni.